

פרשת דברים (חזון)

"ובמדבר אשר ראית אשר נשאך ה' אלוקיך כאשר ישא איש את בנו בכל הדרך.."
(דברים א', ל"א).

הקב"ה מצפה מעם ישראל שיכיר בכך שעצם ההליכה במדבר אינה אפשרית אלמלא השגחתו- כאב הנושא את בנו.

טבעו של האדם שרואה את עזרת אביו כמובנת מאליה, ומשתוקק דווקא למה שנחסך ממנו.

דור המדבר שנשא את בניו כל הדרך אל הארץ המובטחת ואליה לא הגיע, הבין היטב את המשל, ולמד להעריך את ארץ ישראל דווקא מתוך חסרונה.

(עיון בפרשת השבוע)

פרשת השבוע: הרב דוד

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.03	זמן תפילין /טלית	19.21	הדלקת נרות
9.21	סוף זמן ק"ש	19.30	מנחה א' 14.00 ב' 19.30
19.37←19.40	שקיעה		ערבית
13.15	מנחה א' (בחד"א)	6. 45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
19.25	מנחה וערבית	11.30	קידוש
19.58	צאת הכוכבים	17.55 ,13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.30	לימוד 'דור לדור'
		18.15	שיעור הרב ארי
8.00	שחרית נוער	20.17	צאת השבת

ש ב ת
ש ל ו מ

הפכות תשעה באב תש"ח

1. השנה ט' באב חל בשבת לכן נדחה הצום ליום ראשון, והוא מתחיל מייד עם שקיעת החמה של מוצאי שבת, כפי שיבואר.
2. בשבת זו אין מגבלה על אכילת בשר ושתיית יין. גם בסעודה שלישית ניתן לאכול בשר ולשתות יין למי שרגיל בכך כל השנה (סימן תקנב, י). יש להקפיד לסיים את האכילה עד שקיעת החמה (19: 41).
3. בתפילת מנחה של שבת אין אומרים 'צדקתך' (סימן תקנב, יב).
4. נהגו שלא ללמוד תורה בערב תשעה באב מחצות היום, מלבד דברים שמותר ללמוד גם בתשעה באב (ענייני החורבן ודיני אבילות). לכן, הנוהגים ללמוד פרקי אבות ילמדו לפני חצות היום (12: 47). השיעור הקבוע בשבת אחר הצהריים יתקיים בזמנו אבל יהיה קצר מהרגיל ויעסוק בענייני תשעה באב (סימן תקנג, ב). המיקל ללמוד תורה כרגיל יש לו על מי לסמוך (משנה ברורה שם, ס"ק, י).
5. מייד עם צאת השבת (20: 17) לפני תפילת ערבית על כולם לומר 'ברוך המבדיל בין קודש לחול', על מנת שיוכלו לחלוץ את נעלי העור ולהחליף את בגדי השבת בבגדי חול (סימן תקנ"ג, ב). מן הראוי שכל אחד יברך בביתו ברכת 'בורא מאורי האש' על הנר בלבד. את זמן תפילת ערבית נאחר (20: 30) על מנת לאפשר לכולם להתארגן ולהגיע לבית הכנסת.
6. בתפילת ערבית במוצ"ש יש לומר 'אתה חוננתנו'. אם שכח לומר – אינו חוזר (סימן תקנו, משנה ברורה ס"ק ב).
7. לפני קריאת איכה נברך בבית הכנסת על הנר ברכת 'בורא מאורי האש'. מי שלא ברך בביתו ולא שמע את הברכה בבית הכנסת יברך כשיחזור לביתו (סימן תקנו, א).
8. ביום ראשון עם צאת הצום (19: 58) יש להבדיל על כוס יין. ההבדלה כוללת את ברכת 'בורא פרי הגפן' (ללא פסוקי הישועות) ואת ברכת 'המבדיל' בלבד (ללא ברכת הבשמים והנר). המבדיל יכול לשתות בעצמו ואין צורך לתת לקטן לשתות (סימן תקנו, משנה ברורה ס"ק ג).
9. מי שאינו צם אינו רשאי לאכול לפני שיבדיל (סימן תקנט, משנה ברורה ס"ק לז). מכיוון שהוא מבדיל בצום עצמו, כדאי שיבדיל על כוס קפה או על מיץ טבעי ולא על יין. כמובן שעליו לברך ברכת 'שהכל נהיה בדברו'. ילדים קטנים שאוכלים יכולים לאכול גם בלי הבדלה.
10. מכיוון שהצום נדחה ליום ראשון כל האיסורים שנהגו בתשעת הימים מותרים מייד עם צאת הצום (כיבוס, תספורת, שמיעת מוזיקה). מאכילת בשר ושתיית יין (חוץ מההבדלה) יש להימנע עד יום שני בבוקר (סימן תקנח, א).

"ולירושלם צירק ברחמי' תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת..."

הרב ארי'

'תעניות ציבור' במרחב

הציבורי

האם אנחנו יכולים ליצוק להן
תוכן הנוגע לנו ולדורנו?
ההתכנסות במועדון לחבר
ביום ראשון (צום ט' באב)
בשעה 10:00 במועדון לחבר
הציבור מוזמן

בשבת שלפני תשעה באב
קוראים תמיד את פרשת
דברים, ומעניין לגלות כי
בפרשה זו (א, יב) מופיעה
בפעם הראשונה בתורה תיבת
"איכה". תיבה זו, כידוע, היא
לשון קינה המופיעה גם
בהפטרת 'שבת חזון' ופותחת
את המגילה הנקראת
בתשעה באב.

**ליהודה שלמון, למיכל הימן
ולכל המשפחה
אתכם באבלכם על מותו של
בנימין ז"ל**

קיבוץ סעד

תשעה באב

מוצש"ק

19.41 תחילת הצום (בשבת!)

20.17 צאת השבת

20.30 ערבית וקריאת איכה

בוקר

8.00 שחרית

10.00 במועדון: לימוד בנושא אופי הצומות אצלנו.

מנחה

13.30 מנחה גדולה

19.10 מנחה קטנה

19.53 ערבית

19.58 סוף הצום

"תרחם ציון כאשר אמרת, ותכוננה כאשר דברת.

תמהר ישועה ותחיש גאולה, ותשוב לירושלים ברחמים רבים"

תקציר אירועים -

ביום חמישי שעבר, התקיים המפגש "קפה בתנועה" מטעם 'אגף החברה בקיבוץ הדתי' בשיתוף וועדת תרבות- אצלנו בקיבוץ. נושא המפגש היה, שניים מסרטיו של במאי הסרטים הדוקומנטריים נעם דמסקי – 'ילדים בהתנתקות'. הסרט הראשון מצולם, מנקודת מבטם של ילדים בני עשר מכפר דרום, במשך שנה, כשברקע קולות ההתנתקות. הילדים לא מפסיקים לדבר על כך ש: "לא כדאי לדבר על הפינוי כי הוא ממילא לא יקרה"..ומספקים לנו נקודת מבט מיוחדת ותמימה המשולבת בציטוטי מבוגרים. הסרט השני מביא נקודת מבט של ילד אחד, רגיש ומתוק, בשם ידידה מהיישוב המבודד "מורג" שבגוש. ידידה עסוק במיוחד באוסף של שיירי פצצות, טילים ואביזרי מלחמה ובעיקר חרד לגורלם במקרה של פינוי. בקטע הסיום בשעה שהחיללים יושבים מול משפחתו שאינה מוותרת, או אינה מעכלת, מבין ידידה כי 'המשחק נגמר' והולך לארוז את האוסף היקר לו בחרדת קודש, בעוד משפחתו טרם השלימה עם הגזירה. עין לא יבשה בקהל, ומסתבר שדווקא מנקודת המבט הילדותית, ניתן ללמוד על האירועים טוב יותר..

מתחילת השבוע אנו שומעים קולות צהלה רינה ושירה, המבשרים כי "קייטנת אילן" פועלת בשטח בניצוחם של אושר ברנע ובנצי לנדאו. רבים העוסקים במלאכה ורבים המחזקים את רוחם בעוגות, מורל ועזרה כמעט בכל מה שניתן, כמיטב המסורת בסעד. נמתין בסבלנות לשבוע הבא לשמוע מהעוסקים במלאכה כיצד הם מסכמים את חמשת הימים האינטנסיביים בהם פעלו יחד למען המטרה המשותפת והנעלה.

מובא בהמשך מכתב שהתקבל מכרמלה ושלווימיק, בעקבות פציעתו של שלווימיק במהלך עבודתו כטבח ב'מחנה מושבה' של 'בני עקיבא' בפנסילבניה שבארה"ב. שלווימיק וכרמלה נוסעים בכל קיץ לחודשיים ואף יותר, ואהודים מאד בקרב אנשי המחנה. נאחל לשלווימיק החלמה מהירה ונחיתה רכה על מסלול השגרה.

במדור 'אחד משלנו' מספר אלי שלווין על עצמו בעיתוי מיוחד - סיום הסבב הנוכחי של לימוד ה'דף היומי'. אלי נמנה בין שלושת לומדי הדף היומי בסעד, וסיום זה משמעותי בעבורו- על כך יסופר בהמשך.

ביום רביעי בערב נראה מחזה יוצא דופן בחדר האוכל - מטלטל, מרגש וסוחף. הקהל הרב צבא על הפתחים ורבים נותרו ללא מקום ישיבה. היתה זו אסיפת חברים בנושא ה'צמיחה הדמוגרפית' ו'כללים לקבלת חברים חדשים'. דוברים מכל השכבות, המגזרים והגילאים עלו לנאום בזה אחר זה תוך הערות ביניים ומחיאיות כפיים – ממש כמו בפרלמנט האנגלי.. עופר סיפר בהתרגשות רבה (מול למעלה מ-130 איש!) כי זו אסיפת החברים המוצלחת ביותר שחזה מעודו, חלופ הוסיף כי "לעת הזו פיללנו", וסלעית ניהלה את האסיפה בתבונה ובחן לאסיפות הבאות מומלץ להגיע בזמן, ולתפוס את המקומות הטובים.

אולימפיאדת לונדון יוצאת לדרך ומן הסתם שורות אלו נקראות כשברקע טקס הפתיחה. נאחל הצלחה לספורטאינו ונקווה שיזכו אותנו בהשמעת ההמנון כמה שיותר פעמים.

יורט קימלמן

נר זיכרון:

ט"ו אב - יום פטירתה של חברתנו פוריה אבן חיים ז"ל (תשנ"ה)

שבוע שנים לאירוע אש קטוף - הקשרים

בילדותי לא היו קייטנות וכל ילד בגיל העשרה חיפש לעצמו משהו כדי להעביר את הקיץ. למזלי היו לי שני מקומות שיכולתי להיות שם במשך כשבועיים מהחופש. אחד המקומות היה כפר הרואה שם חיה שרה עם בעלה אברהם בן יעקב, שרה הייתה מעפילה ששכרה חדר בביתנו יחד עם שתי חברותיה. הקשר אתה נשמר גם אודות לעובדה שאחי הכיר בין שרה ובעלה. אני הייתי מוזמן אצלם בכל עת. המקום השני היה עפולה, שם גר אחי אבי עם משפחתו ולהם מחלבה גדולה ובית חרושת לקרח. בשני המקומות האלה יכולתי להיות כוח עבודה מועיל, כך ששני הצדדים יצאו נשכרים.

בקיץ של שנת תש"ו הייתי נער בן 14 וביליתי אצל הדודים בעפולה. באחת השבתות בשעות הצהריים החמות בשעה שסעדנו את סעודת הצהריים שמעתי המולה עולה מהכביש העובר ליד הבית, יצאתי למרפסת כדי לראות מה מקור הרעש וראיתי מחזה נורא, שיירת מכוניות בראשה שני טנדרים עם מקלעי לואיס ועליהם חיילים מן הלגיון הירדני שהיה כפוף לצבא הבריטי. אחריהם משאית מלאה גברים עומדים ואחריה שוב טנדר וכך לסירוגין כ-20 משאיות. מתוך המשאיות בקעו קריאות רמות שהכריזו מהו הקיבוץ ממנו נלקחו הגברים שבכל משאית – תל עמל, עין חרוד, תל יוסף ועוד. לא קלטנו מה אנחנו רואים, רק למחרת עם פרסום הדבר באמצעי התקשורת נודע לנו שזאת היתה מה שלימים כונתה השבת השחורה. (השבת השחורה - כינוי שניתן ליום שבת, 29 ביוני 1946, שבו ערך השלטון הבריטי בארץ ישראל סדרה של פעולות כנגד היישוב היהודי, שבמסגרתן הוטל עוצר על ערים קיבוצים ומושבנים ונערכו חיפושים ומעצרים של אלפים).

המראה הקשה הזה שבו השלטון הבריטי השתמש בחיילי הלגיון הירדני למטרה זו הייתה לשם תוספת השפלה, המראה הזה שקע בתודעתי.

לפני שבע שנים יצאתי לצומת סעד כדי לכבד ולעודד את מגורשי גוש קטיף, כשעברו האוטובוסים גדושי התושבים העקורים נפתחו החלונות ומתוכם קראו הנוסעים את שמות היישובים מהם גורשו – נצרים, עצמונה, נצר חזני ועוד. באותו הרגע צץ בזכרוני המראה הקשה מאז בו נשלחו ללטרון כ-1000 איש, שבוצע בידי הבריטים והתערבב עם המראה הקשה של היום, בו נעקרו מבתיהם שנהרסו 8000 תושבים שלוים, שבוצע על ידי ממשלת ישראל הריבונית. האסוציאציה לא הייתה קלה. והנה כמו שהבטיח לנו שרון אנו יושבים היום לבטח איש תחת גפנו ותחת תאנתו -

האמנם?

ראובן אפרון

"אחז אפנו" – אפי אפנון מספר על אפנון

נולדתי בתל-אביב כחצי שנה לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה. אבי עלה מליטא ב-1929 דרך תנועת "החלוץ", אמי הינה ילידת הארץ, דרכה אני דור רביעי בארץ. סבי מצד אימי (סבא משותף לי ולשלווימיק קום) היה רב היקב בראשון לציון. הוא ליווה את היקב מהבציר הראשון ב-1890 ועבד בו במשך 58 שנה.

יש לי זכרונות ילדות ברורים של החופשות שביליתי ביקב שלו בריחות הענבים התוססים שזכרונם עדיין מגרה את אפי. בת דודתי אף היא התגוררה בראשון לציון ומשפחתה היתה חקלאית. בעקבות כך נחשפתי לעבודה החקלאית כבר בגיל 12 - 13. נהגתי לעזור להם בקטיף מלפפונים וקשואים וכן בזריעת תפ"א (רמז לבאות...). חיי הילדות שלי (כמו של כל בני גילי) זרמו בצל של מלחמות ואירועים בטחוניים: החל ממלחמת העולם השנייה עם הפצצות האיטלקים, המשך עם פעולות המחתרות ותגובות האנגלים (כלניות...) – עוצר ומצב צבאי, וסיים במלחמת השחרור. מכיון שליוונו את הקמת מדינת ישראל לשלביה, אני רואה זאת כזכות גדולה ומעריך מאד את המתנה הגדולה שניתנה לנו – מדינת ישראל. ברוב שנים אלה היה משטר של צנע שנמשך עד אמצע שנות החמישים, ויתכן שכך היה לי טבעי להתחנך על עקרונות השוויון וההסתפקות במועט, שעליהם חונכנו בבני עקיבא לקראת ההגשמה – ההצטרפות לקיבוץ.

הייתי חבר בני עקיבא מאז כתי ג', יצאנו למחנות קיץ ובגיל תיכון למחנות עבודה. השבט שלנו, שבט "הטירה" יועד כבר בכיתה י' להשלים את שלוחות ולכן כל מחנות העבודה בחופשי התיכון התקיימו שם, כולל השל"ת המוקדם. בתיכון הצטרפתי ל"אליצור" ימיה במקביל לחברותי בבני עקיבא, כך שלא ראיתי כמעט את הבית אחרי שעות הלימודים. הפעילות בימיה כללה אימוני שיט על הירקון בתקופת הלימודים ושיט חופים לאורך חופי הארץ במפרשיות בחופשים. סיימתי את תיכון "צייטלין" בתל-אביב במגמה ריאלי. עובדה שסייעה לי בהמשך בלימודי האקדמיים.

כאמור, הייתי חבר בבני עקיבא בשבט "הטירה" שהפך לגרעין לקראת הצבא. לפני גיוסנו לצבא החלו לדבר על הקמת קיבוץ נוסף בנגב (לימים עלומים) ולכן התנועה שינתה עבורנו את היעד והגענו כגרעין נח"ל לקיבוץ סעד להכשרה במגמה להתיישב בהמשך בעלומים. וכך הגעתי לסעד ב-1957. בעקבות פרופיל נמוך שוחררתי מוקדם מהשרות הצבאי אך נשארתי חלק אינטגרלי מהגרעין. מכיוון שהייתי אזרח טרי נשלחתי מטעם הגרעין לקורס בן 7 חודשים להכשרת רכזי מים במדרשת רופין. לאחר הקורס עבדתי בהשקיה ולאחר מכן החלפתי את משה איל בריכוז ההשקיה. עבדנו בתנאים קשים, לא היה מיכון ולא אוטומציה, אך היתה גאוות יחידה. ב-1963 התחלתי ללמוד ביולוגיה באוניברסיטה העברית. היה קשה מאד להשיג את האישור ללימודים "לא נחוצים" וכפשרה הסכמתי בלית-ברירה ללמד טבע בביה"ס בסעד בחצי משרה, כמחליף לאליעזר נהיר. בתום השנה התברר לכל הצדדים שלא נועדתי להיות מורה בישראל. המשכתי בלימודי בשילוב עם עבודה במשק.

באותה תקופה נכנס לתפקיד מרכז המשק משה איל וסיכמנו יחדיו כי אשלים את התואר הראשון בירושלים ובהמשך אלמד לתואר שני בנושא הגנת הצומח בפקולטה לחקלאות ואחליף בהדרגה את אבשלום זיוון אשר ריכז את הגנת הצומח בשלחין בתקופה זו. החלטה משותפת זו שימחה אותי ואפשרה לי לשלב את תחום ההתעניינות שלי יחד עם תרומה מעשית לחקלאות הקיבוץ. תוך כדי לימודי התחלתי לעבוד עם מורי ורבי

אבשלום זיוון ובבא העת החלפתי אותו ובניתי את ענף הגנת הצומח שבו אני עובד עד היום כגימלאי. במסגרת העבודה קלטנו ילדי תיכון לא מעטים, שחלק מהם גם ביצעו עבודות גמר יפות ורציניות. בשנת 1966 הקמתי עם רותי את ביתנו, נולדו לנו 5 ילדים נהדרים, ובנוסף "אימצנו" כילדי חוץ או באומנה ילדים נוספים (לא בו זמנית...). בשנת 1978 החלטנו לתרום מעט למען בנין ארץ ישראל ועברנו לשנתיים למושב השיתופי קשת שברמת הגולן, באישור המשק. במושב שהיה בחיתוליו עזרתי בהקמת ענף השלחין. היתה זו תקופה מאתגרת הן במובן המקצועי והן במובן החברתי-דתי. הרגשה של ארץ בראשית ושל החייאת מושג "התלם הראשון" (שנטבע בראשית פתח תקוה).

בשנת 1992, 25 שנים לאחר גמר התואר השני, התפניתי לעבודת דוקטורט בנושא החיטוי הסולרי בחקלאות. עבודה זו שנעשתה תוך ריכוז ענף הגנת הצומח בסעד, דרשה ממני רבות ואני חב תודה למנחה שלי ולחבריי בעבודה, אשר עודדו אותי ברגעים הקשים במהלך העבודה. כיום אני יכול לומר על עבודה זו כי הייתה קשה ומאתגרת מאד אך בסופו של דבר גרמה לי סיפוק רב. בסיום כתיבת התיזה העברתי את ניהול הענף לארז בן-נון. במשך השנים ריכזתי גם את ועדת שיקום ואחריה את ועדת בריאות, שתי ועדות הדורשות הרבה כוחות נפש ויכולת התמודדות חברתית.

לימוד תורה מהווה חלק מסדר היום שלי מזה שנים רבות. התחלתי לאהוב את לימוד הגמרא בכיתה י"ב כאשר כמה חודשים לפני בחינת הבגרות הגמרא נוכחתי לראות שלפניי 50 דף במסכת "גיטין" שאין לי מושג מה כתוב בהם. התיישבתי, ולמדתי אותם בכוחות עצמי והצלחתי בבחינה. לדעתי, זוהי צורת הלימוד הבריאה ביותר. למדתי 2 מחזורים בישיבת הקיבוץ הדתי (בכרס דיבנה ובעלומים) ובשנתיים האחרונות אני לומד בהנאה רבה במסגרת "היום הפתוח" מיסודה של ישיבת הקיבוץ הדתי. סיימתי כ-6 או 7 מחזורים של המשנה היומית (מי סופר?), כך שרכשתי לי מושגים בכל סדרי המשנה. מאז יסוד המניין הראשון התחלתי ללמוד בכל שבת גמרא בחברותא עם מיכה ז"ל ועם בני גינזברג יבלח"א. החוג שינה את הרכבו כמה פעמים וחבריי כיום הם: חיים אפשטיין, יעקב גורן ודוד ג'קסון. התחלתי ללמוד דף יומי לפני כ-20 שנה, אך "נשברתי" במסכת יבמות. לפני 3 שנים החלטתי להצטרף שוב ללימוד הדף היומי כאשר התחילו את מסכת "בבא בתרא". כדי שלא אגיע לידי "שבירה" חתמתי על אתר "מאורות הדף היומי" ואני לומד בוידאו בשיעור מוקלט עם הרב משה קובלסקי. בעקבות הדף היומי נחשפתי לשטחים שלא העזתי להכנס אליהם: סדר קדשים – מושגים הקשורים בעבודת המקדש ובהקרבת הקורבנות. מושגים הנראים רחוקים מאיתנו, אך מתקרבים אליהם כשלומדים אותם לעומק. לנגד עיני עומד חברי הטוב יהודה רוזמן ז"ל ששימש לי דוגמה בהתמדתו בלימוד הדף היומי.

עתה, כאשר עומדים לסיים את הש"ס אני מרגיש סיפוק רב ושמח לעבור מסוגיות "נידה" למסכת "ברכות" האהובה.

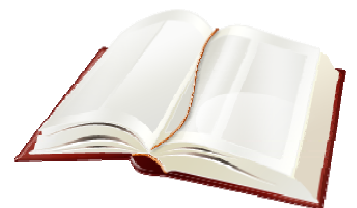
ראשינו בעמקי תורתה

כפינו ברגבי אדמתה

בלב אמיץ ובעזרת ה', עלה נעלה!

קדימה בני-עקיבא, הידד במעלה!

(מתוך המנון בני עקיבא)

צד כלכלת המשפחה והתארגנות נכונה

רציתי לשתף אתכם בחוויה שחוויתי לפני כשבועיים בתחום כלכלת המשפחה. בשנה האחרונה אנו שומעים רבות על הקושי של אוכלוסיות שונות לחיות בכבוד מיגיע כפיהם ובלשון העם: "לגמור את החודש". בכנסת קיימת שדולה לחינוך פיננסי בראשותה של פאינה קירשנבאום ממפלגת "ישראל ביתנו". היא פנתה לעיריית באר שבע, לאיגוד היועצים לכלכלת משפחה וארגנה כנס לזוגות צעירים המעוניינים לשמוע אודות התייעלות בחיים הפיננסיים שלהם. כולם התגייסו, בהתנדבות כמובן. ביום זה הגיעו כ-50 זוגות צעירים ומנגד הגיעו 50 יועצים לכלכלת משפחה מכל הארץ. שמענו הרצאה מפי אריה מליניאק שכיום הוא מאמן עסקי. הוא דיבר על החובה שב"שינוי הראש" כשרוצים להיות מעשיים בהתארגנות נכונה ויעילה בכלכלת משפחה או בכל דבר שרוצים בו שינוי כמו בדיאטה, הפסקת עישון וכו'. לאחר מכן הזוגות התחלקו ליועצים השונים וקבלו מאתנו הדרכה אישית. נראה לי שזה רעיון מצויץ להדריך ולכוון מראש כשהמשפחות עוד בתחילת דרכן המשותפת. שמחתי לראות שיש פעילות קהילתית ומאוד ריגשה אותי העובדה שכולם הגיעו על בסיס התנדבותי לדרום. עוד יש במחוזותינו נתינה אמיתית! ואני מקווה שפרויקט זה יתקיים גם במחוזות הקרובים יותר אלינו. יום זה התקיים ביום צום י"ח בתמוז [י"ז-שנדחה, כמובן]. היה סמלי מאוד להתחיל את ימי בין המצרים בפעילות למען הקהילה, ולמען תיקון הליכות החיים גם אם זה בפן הגשמי. ..אולי כך נגיע לתיקון עולם. שהרי: "אם אין קמח אין תורה".

מתוקה לייכטר
יוצרת לכלכלת המשפחה

מועצת חינוך

הורים יקרים,
אתם מוזמנים להצגה וסיכום של התהליך "החינוך החברתי - חושבים על המחר"
שיתקיים אי"ה ביום שלישי י"ב אב 31/7
בשעה 20:30 במועדון לחבר.
בערב יוצגו החזון והעקרונות המנחים למערכת החינוך החברתי בסעד.
דעתכם חשובה לנו.

להתראות

לילות החשיבה

הערה: הערב מיועד בעיקרו להורים שיש להם ילדים מגילאי גן דקל ורימון ועד כיתה ו', אך פתוח לכל הקהילה.

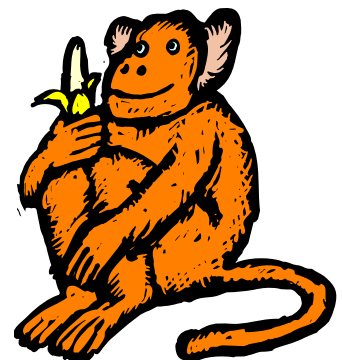
קיבוץ סעד- "הסיפור שלי"

זיכרון על קופים בימינו... מאת: דרורה כולמן

בספר הזכרונות של ילדי סעד לדורותיהם, עלה גם זכרון של הקופים אשר שכנו בסעד. לא הכרתי את שמות הקופים שעלו שם - אבל הכרתי מקרוב את סו הקופה ואני מצרפת כאן מילים שנכתבו על ידי, לאחר אירוע טראומטי עם הקופה (המילים נכתבו בינואר 1985):

סו הקופה עם פרווה ירקרקת - אוהבת את מכלוף הקוף נורא!
סו הקופה ממש מרתקת - כשמכלוף פולה כינים מעורה...
אך גם לקופים נגמר האביב - החופש נראה יפה וחביב
מכלוף וסו מכלובם ברחו - תמיר ועוזריו אותם לא חפשו...
הוי, סו הקופה שגודלה כזרת - שזנבה קצוץ ולא לתפארת,
את ליבו של מכלוף הקוף מרטיטה, ואת כל ילדי השכונה - מפחידה!!!
מכלוף זקן ובא בימים - חזר לכלובו באחד הימים
אבל סו, רבותי, המשיכה בחופש - ועל אמירי העצים היתה בנופש.
היא ביקרה בשכונות השונות, אכלה פרחים מכל הגינות
עשתה התעמלות על חוטי החשמל - אך את אוכלה השיגה בדי עמל.
הסיפור עליו כאן יושר - היה כשדרורה הלכה בכיוון ישר,
אל פח האשפה שמעבר לשביל - לשפוך השיריים שהדלי מכיל.
לפתע, בצד, בלי אזהרה מוקדמת - סו עמדה והושיטה יד (על באמת!!)
כל כך רעבה המסכנה - דרורה חיטטה בדלי והושיטה לה - בננה.
ואז הבינה הקופה החכמה שבדלי הכחול יש ויש ערמה
של אוכל כל כך נפלא וטוב - והחלה את הדלי לחטוף!
קצת התגוששו השתיים - עד שסו חשפה שיניים
מן הדלי הרפתה בלית ברירה - חפשה אוכל אצל רוזמן שרה.
ההיא, שהכינה תבנית של עוגות - השמיעה סדרה של שאגות
שעברו ליד סו הקטנה - ולא נגעו גם בקצה זנבה...
הלל את העוגות הציל - סילק את סו מן השביל.
אל החורש הקרוב סו נמלטה - ולאט בחוץ השתררה עלטה.
עכשיו סו נמה בקן - ואנחנו כולנו נמים גם כן.
ואולי בלב סו יפרח האביב - והיא תשוב אל מכלוף, הזקן החביב
ואז בשבת..

נטייל הישר אל כלוב הקופים
נגיש להם שי - בטנים קלופים.

"דרך ארץ קדמה לתורה.."

בשמחה ובגאווה כולנו מתענגים על פעילויות התרבות המגוונות בקיבוצנו המותאמות לרוח המקום, ובעיקר לציבור החברים.

אך.. 'אליה וקוף בה' - קשה מאד להתרכז וליהנות, כאשר חלק מציבור הנוכחים אינו מכבד את האירוע, המרצים, המציגים והמארגנים.

במה דברים אמורים? מספר חברים, אינם מחכים עד לסיומו הרשמי של האירוע ומחליטים לעזוב את המקום בכל נקודת זמן הנראית להם, תוך פגיעה גסה במרצה, הרואה את גבם הולך ומתרחק..

התנהגות זו פוגעת גם ביכולת הריכוז של הציבור כולו מכיוון שבשלב כלשהו מתחילה "טיילת" בין הכסאות. בנוסף לכך חלק מהקהל אינו מכבה את הנייד ובמספר מקרים "עבירה גוררת עבירה" ואנשים משוחחים ללא בושה, ולצערנו גם לא בלחש, תוך כדי פעילות.

סדר ושטיפת כלים הם דבר חשוב מאד, ומזכה בהערכה רבה, אבל כאשר תוך כדי הרצאה/ שיחה/ סרט מישוהו מחליט כי עכשיו זה הזמן לשטוף את כוס התה שלו ב'מועדון לחבר' ורחש המים ושקשוק הכלים נשמע בכל חלל החדר ומפריע להתנהלות האירוע - יוצא שכרנו בהפסדנו.

על מאחרים כרוניים המסיטים את תשומת לב הציבור בכניסתם השקטה, כבר דובר רבות...

כאשר מגיעים לפעילות תרבות, תכננו מראש אם אתם עתידים להישאר עד סופה. במידה ומקנן ספק בלבכם, שבו מלכתחילה ליד הדלת, ליציאה מהירה.

עשו טובה קודם כל לעצמכם, השאירו את הנייד בבית ובואו בראש שקט כך תוכלו להפיק את מירב ההנאה מהאירוע.

כבדו את האירוע! התחשבו באמנים ובמרצים שהוזמנו. תנו כבוד למארגני האירוע לציבור כולו, ובעיקר- לעצמכם.

אתי קינאן

הדוגמאות לעיל - נלקחו מאירוע התרבות האחרון שנערך במועדון לחבר – "ילדים בהתנתקות", ומייצגות התנהלות קבועה באירועים האחרים.

מלף טוב ללאה ולאברהם ימיני ולכל המשפחה

להולדת הנינה - רוני

בת למוריה וליאיר אריאל

נכדה לכנרת ולאחנן אריאל

(עדכון ותיקון משבוע שעבר)

צרב קיץ בבריכה

ביום חמישי כ"ח אב – 16/8, נקיים ערב קיץ בבריכה. ברצוננו לפתוח את האפשרות להקמת דוכני מכירה למיטב התוצרת של חברי/תושבי סעד. והפעם נשמח גם ליצירתיות ... קליעת צמות .. צביעת ציפורניים ... מאפים לשבת, ריבות, פסטו .. וכו'.

המעוניינים להציג את מרכולתם – מוזמנים לפנות לחמי בהקדם (דרך המייל של תרבות). ארגון ולוגיסטיקה של הדוכנים- באחריות בעלי המציגים.

1. תרבות

ניקוי בתימ לכל האצוניינים

אשה העובדת במשק בית אצל מספר חברים, מעוניינת בלקוחות נוספים.

כדאי ומומלץ!

לפרטים נוספים- נא לפנות אלי.

יצקב פרידמן

סעודת שבת בחדר האוכל

בהמשך לבקשתו של מנהל הקהילה כי משפחות יסעדו בשבת בצהריים בחדר האוכל, ברצוני לפרט:

נשמח שמשפחות יצטרפו לסועדים על מנת לתת צביון חגיגי יותר לסעודת השבת. רצוננו למצוא 7-8 משפחות שיירתמו למשימה, ובכל שבת משפחה אחת מהן תצטרף לסעודה. (משפחה ראשונה כבר הביע את נכונותה, ומה אתכם?)

לפרטים ניתן לפנות אליי

חנוּוּעַי

היה לא תהיה?

האמנם?

משמיה דר' עקיבא (ברכות, ס):

"כל דעביד רחמנא לטב עביד".

תרגום: כל מה שעושה הקדוש ברוך הוא הכל לטובה.

שבע שנים לגרוש יהודי גוש קטיף והרס בתיהם. שבע שנים לחורבן בתי כנסת, בתי מדרש, בתי ספר וגני ילדים.

שבע שנים מאז חיסול חממות מניבות תוצרת ונותנות פרנסה למאות המשפחות שגרו בגוש.

האם כל זה לטובה?

יש מי שזוכר את האמירה היה לא תהיה?

יש מי שזוכר את ההבטחה שאם תושבי הרצועה ינסו לפגוע בתושבי המדינה אנחנו נגיב בכל החומרה?

דבר לא התקיים!

לאחרונה חשבתי שבכל זאת למדנו משטות זו. יצאנו וקמה מדינת חמש אשר מפעם לפעם משביתה בטילים

ופצצות מרגמה את תושבי הדרום, והתגובות המינוריות שלנו אינן משפיעות על האויבים הללו.

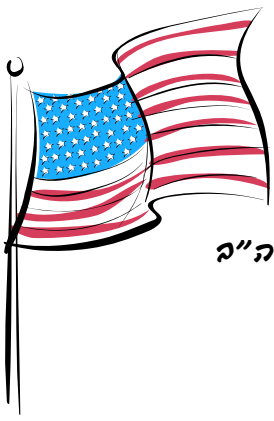
ובכל זאת, אמנם שכר הלימוד יקר ומכאיב אבל אני מקווה שמנהיגי המדינה למדו ויזכרו. אויבינו רוצים

לפגוע ולהכאיב לנו. אסור לנו לנהוג ביהודה ושומרון כפי שפעלנו ברצועה. אסור לנו להסכים למצב שהם

יוכלו לאיים ולסכן את מרכז הארץ. אם לפחות למדנו זאת אפשר להגיד: "כל מה שעושה הקב"ה – הכל

לטובה".

ד/דה לכהי

חייף שהצבירה דבורה הרצל מכרמלה ושלומיק קוט - השוהים בארה"ב

לדבורה שלום!

מה שלומכם? בודאי שמעתם על הפציעה שארעה לשלומיק לפני שבוע ומאז אנחנו בעידן אחר ... שבו הצער והכאב מתמזגים בהתרגשות והכרת תודה על החום והדאגה שעוטפים אותנו מאז.

מהנהלת המחנה ואלן סילברמן, בראש צוות המרפאה והרופא הנאמן, ב 5 ימי האישפוז בביה"ח הקטן והאינטימי בעיירה הסמוכה הונסדל בו זכינו לטיפול מקצועי ולבבי של מנתח בעל שם בכל האזור, אחיות נעימות ומסורות, תנאים שאנו מאחלים לכל חולה...

תמונת המצב כרגע היא: רגלו של שלומיק נתונה בסד מיוחד ונעול שאינו מאפשר להניע את הברך. אנו בצריפנו הקבוע שהותאם לצרכיו ע"י האביזרים הדרושים - מיטת בייח, עגלה, הליכון וכ"ו בדיקת הרופא נועדה לסוף החודש, כדי לוודא את הצלחת הניתוח ולתכנון ההמשך. וזאת ההזדמנות להודות מקרב לב למסייעים הרבים כאן ולמתעניינים והדואגים בסעד, ששיגרו מיילים מחממי לב. נקוה להיפגש בקרוב.

נ.ב אבקשך דבורה, להעביר לעלון את מה שכתבנו.

שלומיק וכרמלה

לצדו וייס

עם איוסק לצ"ח

צלה והצלחה וה' יהיה עמך!

מאחלים קהילת סעד וחומ"ע

6" באב תשצ"ג - בוקר של כיף לסבים, סבתות ונכדים!

אם אתם סבים וסבתות בסעד, המארחים נכדים בחופש הגדול,
אם נכדיכם בגילאים שבין 4 ל-14,
ואם אתם רוצים לנוח מעט מן האירוח המתיש בימות הקיץ החמי

המודעה הזו מיועדת לכם!

ביום ששי הבא - ט"ו באב, 3.8.12

בין השעות: 9-11

בחדר האוכל הימני-

יתקיים בוקר של פעילות וכיף עבור הנכדים גם יחד,

בהנחייתו של יקיר סעד- האחד והיחיד- משה אש!

מה עליכם לעשות?

אם הנכדים בקייטנת נכדים- לקחנו אותם כבר בחשבון.

אם הנכדים צעירים יותר (או מעט בוגרים יותר)- הירשמו בבקשה על גבי לוח המודעות, על מנת שנדע להיערך למספר הנכון של הילדים.

הפעילות פתוחה כמובן גם לסבים וסבתות שנכדיהם גרים בסעד.

בואו בשמחה והנאה! ותודה למשה המתגייס תמיד למעננו.

וצרות ח'נוק! תרבות

הפנינג במשק ילדים

למחרת תשעה באב, במשך 4 ימים ארוכים

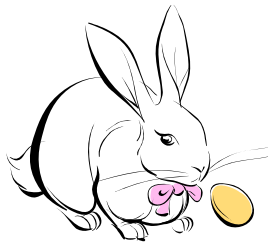
יתקיים הפנינג במשק ילדים

כולכם מוזמנים עם הילדים והנכדים

לפעילויות מגוונות

בשעות 11.00 עד 18.00 ברציפות!

להתראות במשק

רחלי ח'נוק!

